

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

לקומה הראשונה של הבניין, שפך את החומר הדליק בכניסה למסדרון חדר המדרגות ועל דלת הדירה, העלה את דלת הדירה באש ונמלט מן המקום. באותה עת ישן א' בדירה, ובבניין שהו אנשים נוספים בדירות שונות.

דלת הדירה שהוצתה על-ידי הנאשם עלתה באש, שהתפשטה ושרפה גם את ארון ומפסק החשמל בחדר המדרגות ליד הדירה. האש כובתה על-ידי שירותי כבאות והצלה, אשר הוזעקו למקום על-ידי שכניו לבניין של א', שהבחינו בדליקה שפרצה. כל אותה עת, עד הגעת שירותי הכבאות למקום, א' ישן בדירתו.

כתוצאה ממעשי הנאשם, כפי שאלו מתוארים לעיל, נגרמו נזקי חריכה ופיח בחלקה התחתון של דלת הרב-בריש בכניסה לדירה ובדירה עצמה, וכן נגרמו נזקי פיח כבדים ומרובים בחדר המדרגות של הבניין, וכן נשרף המפסק החשמלי שבקיר הכניסה. הנזק שנגרם לדירה ולבניין המגורים הוא בשווי של כ-43,500 ₪.

ביום 02.07.2020 בסמוך לשעה 16:45 החזיק הנאשם בשידת מגירות בחדרו, שבבית ----, שם הוא מתגורר, 12.21 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס לשימושו העצמי. באותו מועד הגיעו אנשי משטרה למקום, עצרו את הנאשם ליד הבית, ובחיפוש שנערך בבית, תפסו את הסם המסוכן.

3. בשל גילו של הנאשם, הוריתי על הזמנת תסקיר שירות המבחן, וביום 22.01.2021 הוגש התסקיר.

מן התסקיר עולה, כי הנאשם הוא בן להורים גרושים מזה כשלוש שנים, וכי לאב אין קשר רציף עם שלושת ילדיו. אליבא דקצין-המבחן, המעיט הנאשם לדבר על אביו, אך העביר מסר של חוסר נוכחות אבהית בחייו, וכי אליבא דאימו של הנאשם, האב הוא דמות שלילית, שהרסה את המשפחה. האם והילדים, כך נכתב, טופלו בעבר במקלט לנשים מוכות על רקע שימוש האב בסמים ואלימות פיזית ונפשית מצידו כלפיה וכלפי הילדים. עוד נכתב, כי למרות קשייה של האם, היא שיתפה פעולה עם שירות המבחן, ונרתמה לכל הליך טיפולי שהוצע עבור הנאשם.

התרשמות שירות המבחן מקשר ארוך שנים עם הנאשם ועם בני-משפחתו היא, כי מדובר במשפחה המתקשה להתמודד עם משברים שהם חווים, וכי הילדים אינם מקבלים את סמכות אימם ומי מבני משפחתם המורחבת, בשים-לב לכך שאחיו של הנאשם עצור על רקע עבירת אלימות בה חשוד כלפי זוגתו.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

עוד עולה מן התסקיר, כי הנאשם מוכר ליחידה לקדום נוער מאז שנת 2017, וכי הוא נשר מהלימודים בכתה ח', לאחר שלדעת מחנכו הנאשם למד בחוסר מוטיבציה, התקשה מבחינה לימודית, וגילה בעיות התנהגות ואלימות, עד לנשירתו מן המסגרת הלימודית. הנאשם, כך עולה מן התסקיר, לא שיתף פעולה עם העובדת-הסוציאלית ביחידה לקידום נוער, נותר ללא מסגרת חינוכית במשך תקופה משמעותית, וכמו-כן נכתב, כי הנאשם התחבר לחברה בעלת זיקה לפלילים, והמשיך בסירובו לשתף פעולה עם כל גורמי החינוך והטיפול, אשר ניסו לסייע לו.

מבחינת תעסוקתית עולה מן התסקיר, כי הנאשם עבד בעבודות מזדמנות ב-----, בשיפוצים עם דודו מצד -----, וב-----.

לנאשם, כך עולה מתסקיר שירות המבחן, נפתחו עד כה 42 תיקים במשטרה, חלקם נסגרו ללא התערבות שירות המבחן, ובחלק הוגשו כתבי-אישום. התרשמות קצין-המבחן היא, כי מצבו של הנאשם הולך ומתדרדר, וכי ההיענות שלו לקשר טיפולי נמוכה מאוד. על אף ריבוי העבירות, כך נכתב, המשיך הנאשם לבצע עבירות, דבר, אשר מעיד על רמת סיכון גבוהה להמשך התנהגות עוברת חוק והעדר הרתעה מהליכים משפטיים.

בהתייחס למעשה העבירה מושא כתב-האישום עולה מתסקיר שירות המבחן, כי הנאשם הביע חרטה, וטען שהיה בסערה רגשית ולא חשב על תוצאות מעשיו והשלכותיהם. התרשמות קצין-המבחן הייתה, כי הודאתו של הנאשם הייתה שטחית, וכי הוא הטיל את רוב האחריות על א', שלטענתו קילל והטריד אותו. טון הדיבור, כך נכתב בתסקיר, נותר כועס על א', וכי הנאשם אף טען, כי א' מטריד את אימו של הנאשם בטלפון.

קצין-המבחן תיאר בתסקיר, כי הנאשם מוכר לשירות המבחן לנוער החל מחודש נובמבר 2016. קשר זה, כך נכתב בתסקיר, התאפיין בהתנגדות עקרונית מצידו של הנאשם לקשר טיפולי, ומרבית המשאבים שהשקיע שירות המבחן היו במאמצים להביא את הנאשם לקשר טיפולי ממושך ומשקם. במהלך הקשר, כך עולה מן התסקיר, שולב בתכנית "מעטפת", אשר מטרתה לתת מענה כוללני לנאשם ולמשפחתו. הנאשם לא שיתף פעולה עם התוכנית, והוחלט להפסיק את התכנית בחודש מרץ 2018. עוד עולה מן התסקיר, כי הנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן ועם שירותי הרווחה, ומצבו המשיך להתדרדר.

עוד ובנוסף עולה, כי הנאשם הופנה לאבחון פסיכו-דיאגנוסטי על-ידי שירות המבחן ביום 2.11.2017. ממצאי האבחון הצביעו על בוחן מציאות תקין, ולא נמצאו סימנים או עדויות למצב פסיכוטי. במקביל נמצא, כי הנאשם חווה תחושות תסכול, חוסר-אונים, סף תסכול

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

1 נמוך, חרדה גבוהה, ואף סימנים לחוויות טראומטיות מתמשכות. מן התמונה הכללית
2 באבחון האמור עלה, כי מדובר בנער בעל קשיים בתחומים שונים, בולטים מאפיינים של
3 הפרעת התנהגות, אפקט לא יציב, כעס בלתי נשלט ותחושות של עצב רב, וכן חשד להפרעת
4 קשב וקשיי למידה. המלצות האבחון האמור כללו: טיפול פסיכולוגי, בדיקת נוירולוגית,
5 שילוב במסגרת של קידום נוער או בית-ספר עמלני, אבחון דידקטי, וכן שקילת סידור מוסדי
6 חוץ-ביתי במישה שמאמצי הטיפול והשיקום בקהילה לא יצליחו.

7
8 הקשר הטיפולי עם הנאשם חודש ביוני 2019, והוא הסכים עקרונית לסידור חוץ-ביתי. ביום
9 25.06.2019 נקלט הנאשם במעון הנעול "נוף הרים" בירכא על-פי צו הסתכלות ובהמשך
10 השגחה זמנית. שהותו של הנאשם במעון התאפיינה בהתנגדות עקרונית לשהות במסגרת,
11 וכבר מן הימים הראשונים החלו להופיע הפרעות התנהגות, אשר הצריכו תגובות חינוכיות
12 מצד הצוות הטיפולי. הנאשם ברח מן המעון הנעול שלוש פעמים, במהלך שהותו, ועיקר קשייו
13 של הנאשם, כך נכתב, היו קשורים לשימוש בסמים.

14
15 ביום 06.11.2019 הוגשה לבית המשפט בקשה מטעם שירות המבחן לנוער לביטול צו
16 ההסתכלות וההשגחה הזמנית במעון הנעול "נוף הרים", וזאת בשים-לב לבריחתו השלישית
17 של הנאשם מן המעון, סירובו לכל קשר טיפולי, ואיומיו, כי יפגע בעצמו אם יוחזר למעון.
18 ביום 09.11.2019 ביטל בית המשפט את צו ההסתכלות וההשגחה הזמנית במעון. במהלך כל
19 תקופת הניתוק של הנאשם משירות המבחן, כך נכתב, הלך מצבו והחמיר, לרבות שימוש
20 וסחר בסמים, והסתבכות בפלילים, וצוין, כי במעט הבדיקות שנערכו לנאשם בשירות המבחן,
21 נמצאו שרידי סם בגופו.

22
23 הנאשם נעצר ביום 07.07.2020 בבית-הסוהר "אופק" בגין ביצוע העבירה מושא כתב-
24 האישום. הנאשם התנגד בתוקף להפנייתו לחלופת מעצר במסגרת גמילה מסמים או במעון
25 נעול, ולפיכך, נעצר הנאשם עד תום ההליכים. בשל מעורבות אביו של הנאשם בתאונה
26 ופציעתו, אישר בית המשפט בהמלצת קצין-המבחן לנאשם לבקר את אביו בבית-החולים.

27
28 עוד עולה מן התסקיר, כי ביום 23.11.2020 התקבלה חוות-דעתו של העובד-הסוציאלי המטפל
29 בבית-הסוהר "אופק", ולפיה הנאשם משולב במסגרת חינוכית, משמש כאסיר חוליה, ומצוי
30 בקשר מעקבי על-פי הצורך עם עובד-סוציאלי באגף, וכי ההתרשמות היא, כי לנאשם יש
31 כוחות אך מוטיבציה חלקית לשינוי. במהלך שהותו של הנאשם בבית-הסוהר נרשמו בעניינו
32 שני דו"חות משמעת, בגין אירועי אלימות. התרשמות העובד-הסוציאלי היא, כי הנאשם
33 מתקשה להירתם לטיפול על אף הניסיונות המגוונים והשונים לאורך השנים, וכי הנאשם לא
34 פנוי לטיפול, ואף בסוגית הסמים אינו סבור, שיש לעשות שינוי בהתנהגותו.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

אליבא דקצין-המבחן, הנאשם חשוף לגורמי סיכון רבים, לרבות: רקע סוציו-אקונומי קשה ומורכב, רקע של שימוש בסמים מצד האב, היחשפות לאלומות במשפחה, נשירה ממסגרת הלימודים בגיל צעיר, שוטטות והתחברות לעוברי-חוק, אימוץ דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינית, התנגדות לקשר טיפולי, שימוש בסמים, ומעורבות בפלילים. מנגד, כך נכתב, קיימים גם גורמי סיכוי ובהם: אם דואגת ואכפתית, התרשמות העובד-הסוציאלי בבית-הסוהר "אופק", לפיה לנאשם כוחות, וכי הוא מתפקד לאחרונה כאסיר חוליה, ומשולב בלימודים.

התרשמות קצין-המבחן היא, כי הנאשם זקוק לגבולות חיצוניים ברורים לשם הפנמת המותר והאסור בכל הקשור להתנהגות עוברת חוק, מתוך תקווה שבמסגרת הכלא יינתן טיפול שיסייע בהפנמת גבולות החוק.

לאור כל האמור לעיל, כך עולה מתסקיר שירות המבחן, לרבות הניסיונות הרבים שנעשו על-מנת לגייס את הנאשם להליך טיפולי משמעותי בשירות המבחן כולל שילובו של הנאשם במעון נעול ללא הצלחה ובשל ההתרשמות מחוסר המוטיבציה לשינוי וטיפול, לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. עוד ובנוסף המליץ שירות המבחן להרשיעו, וזאת גם בשים-לב לחומרת העבירות המיוחסות לנאשם.

4. ביום 28.1.2021 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, ב"כ המאשימה הגיש פלט רישום פלילי של הנאשם, וכן הציג תמונה של הנזק בפתח הדירה, באמצעות המחשב הנייד, בה נראים ארון החשמל והמעקה הרוסים.

לטענת ב"כ המאשימה, הואיל ונקבע, כי הנאשם ביצע עבירת הצתה והחזקת סם לצריכה עצמית, עת שרף את דלת דירת א' על רקע קטטה שהייתה במקום מספר שעות קודם לכן, בלילה, והחזיק 12 גרם קנאביס בדירת אמו, עותרת המאשימה להרשעתו. כן עתר ב"כ המאשימה להשתת מאסר ממושך על הנאשם, כמו גם מאסרים מותנים, ופיצוי נפגעי העבירה, בשים-לב לכך שבעניינו, קיימים שני נפגעים: בעלי הדירה וא', אשר מתגורר בדירה כמתואר בכתב-האישום.

לשיקולים לחומרה, ביקש ב"כ המאשימה, להתחשב, בין היתר, בקטטה, אשר אירעה מספר שעות קודם למעשה ההצתה, למידה של תכנון מוקדם, עת שב הנאשם לדירה, לאחר שעזב אותה מספר שעות קודם, ולפיכך, אין מדובר, אליבא דב"כ המאשימה, בעבירה שבוצעה בלהט הרגע. העבירה בוצעה בבניין מגורים, כך נטען, בלב אזור מאוכלס בצפיפות ובמועד בו

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

1 שהו אנשים בבניין. עוד יש ליתן את הדעת לנזק הרב שנגרם לבניין, בסך של 43,500 ₪,
2 ולעובדה, שמעשיו של הנאשם יכולים היו להוביל לנזק כבד יותר ואף לאבדות בנפש.

3
4 לטענת ב"כ המאשימה קיים קושי בהרתעת הנאשם, הואיל והעבירות מושא כתב-האישום
5 בוצעו, עת היו תלויים נגד הנאשם תשעה כתבי-אישום, ולאחר שבשתי הרשעות קודמות נידון
6 הנאשם למאסרים מותנים.

7
8 לטענת ב"כ המאשימה, מעיון בתדפיס המידע הפלילי של הנאשם עולה, כי קיימת מגמת
9 התדרדרות בפעילות העבריינית של הנאשם, וכי יש להפסיק התדרדרות זו באמצעות גזר-
10 הדין שיינתן בעניינו.

11
12 ב"כ המאשימה הגיש פסיקה רלוונטית, והפנה ל-ע"פ 7613/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**
13 (28.02.2011) (להלן: "**עניין פלוני 1**"), שם אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בפועל של
14 18 חודשים.

15
16 כן הפנה ב"כ המאשימה ל-ע"פ 9965/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.04.2018) (להלן: "**עניין**
17 **פלוני 2**"), שם אישר בית המשפט העליון עונש של 27 חודשי מאסר בגין עבירת הצתה בבניין
18 מגורים. הגם, כך לטענת ב"כ המאשימה, אותו נאשם צירף שלושה תיקים, תיקי הצירוף לא
19 היו חמורים, וכללו הפרעה לשוטר, החזקת סכין ועבירה נוספת של קטטה, היינו העבירה,
20 אשר הובילה לענישה החמורה היא עבירת ההצתה.

21
22 לטענת ב"כ המאשימה, התסקיר בעניינו של הנאשם מדאיג, הואיל ובין היתר, מצוין בו סף
23 תסכול נמוך, קושי ניכר לגייס את הנאשם לטיפול, ניסיונות חוזרים ונשנים מצד שירות
24 המבחן לרתום אותו לטיפול ללא הצלחה. הנאשם, כך נטען, נשר מכל סוגי המסגרות, לרבות
25 בית ספר, מעון נעול, והודגש, כי אף קצין-המבחן ציין, כי קיימת אצל הנאשם מגמת
26 התדרדרות ואין המלצה לטיפול.

27
28 5. ב"כ הנאשם הגיש אף הוא פסיקה רלוונטית, לטענתו, והדגיש, כי הנאשם בן כ-17.5, נותן את
29 הדין על עבירת ההצתה, וזאת גם בשים-לב להיותו עצור מאז 02.07.2020, אולם, כך נטען, על
30 אף חומרתה של עבירת ההצתה ופוטנציאל הסיכון שטמון בה, בסופו של יום נגרם נזק לרכוש
31 בלבד, ולא היו פגיעות בגוף.
32

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

עוד נטען, כי במסגרת הודאת הנאשם בכתב-האישום המתוקן, הוא הדגיש, כי אומדן הנזק נערך על-פי הערכה אישית של א' ללא מסמכים או חוות-דעת של גורם מוסמך לאומדן הנזק וכי הוא עצמו סבר, כי א' לא נמצא בדירה בעת ביצוע העבירה.

עוד ובנוסף נטען, כי הגם שהעבירות בהן מואשם הנאשם חמורות, הרי שיש ליתן את הדעת, שבענייננו מדובר בנער כבן 17.5, אשר גדל באווירה קשה מאוד, חווה בגיל צעיר משבר גירושין קשה בין הוריו, אביו מכור לסמים קשים הרבה שנים, ואימו לא הצליחה לספק עבורו מסגרת תומכת. בצל הנסיבות הללו, כך נטען, הוצא הנאשם בעבר למסגרות חוץ-ביתית, עבר בין מסגרות שונות, מבלי שיחווה דמות הורית, ומצבו התדרדר בשל האמור.

לטענת ב"כ הנאשם, מרבית העבירות המצוינות בתדפיס המידע הפלילי הן ישנות ומסוג עוון, עת היה הנאשם בהיותו בן כ-13. הכרעות-הדין המרשיעות, כך נטען, ניתנו סמוך למעצרו של הנאשם, ונגזרו בגיןן על הנאשם מאסרים מותנים, כך שהנאשם מעולם לא היה עצור עד המעצר בגין התיק שבענייננו.

עוד נטען, כי הבסיס לענישת קטינים מעוגן בחוק הנוער, ובפסיקת בית המשפט העליון, לפיהם נקבע, כי המתווה בעניינם של קטינים שונה, הואיל והשיקולים אותם על בית המשפט לקחת בחשבון בעת גזירת עונשם של קטינים שונים. החוק והפסיקה, כך אליבא דב"כ הנאשם, קובעים, כי יש להתחשב בגילם של הקטינים, גם עת הם מואשמים בעבירות חמורות, הואיל וקיימת לקטינים אחריות מופחתת, ולא ניתן לייחס להם אשמה מלאה מפאת גילם.

עוד ובנוסף נטען, כי שיקול נוסף ועיקרי בעת גזירת עונשם של קטינים הוא סיכויי השיקום שלהם, הואיל וקיים חשש לא זו בלבד שעשויה לא להרתיע אותם, כי אם להיפך. ענישה מחמירה, כך נטען, עלולה להאיץ את התדרדרות הקטינים, ולפיכך הפסיקה קבעה, כי בעת גזירת עונשם של קטינים, על בית המשפט ליתן את הדעת לשיקולים נוספים.

בענייננו, כך נטען, מדובר בעבירה חמורה, שעונשם של בגירים עשוי לנוע בין מאסר בפועל לעבודות שירות. בעניינם של קטינים, כך נטען, נקבע מגוון רחב של רכיבי ענישה, אשר ראשיתה בדרכי טיפול, ובמרכזה תכנית שיקום מסודרת, אשר עשויה לעזור בשיקום הקטין. מכל מקום, כך לטענת ב"כ הנאשם, גם במקרים בהם לא ניתנה המלצה טיפולית, בתי המשפט לא החמירו עם הקטינים, כבקשת ב"כ המאשימה.

לטענת ב"כ הנאשם, מאסופת הפסיקה שהגיש עולה, כי בחלק מן המקרים בהם הואשמו קטינים בעבירות הצתה, הוגשו כתבי-האישום לבית משפט שלום כבית משפט לנוער, וכי גם

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

- 1 באותם המקרים בהם לא ניתנה המלצה טיפולית, נע המתחם בין מאסרים מותנים למאסרים
2 קצרים, אשר לא עלו על 6 חודשים.
- 3
- 4 מן הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה, כך אליבא דב"כ הנאשם, לא ניתן לגזור גזירה שווה
5 בעניינו של הנאשם בפנינו, הואיל ובעניין פלוני 1 מדובר היה בבגיר שנדון ל-18 חודשי מאסר
6 בפועל, והמעשה בוצע על-ידי שני נאשמים. בעניין פלוני 2, כך נטען, לא זו בלבד שדובר בצירוף
7 תיקים אחרים, אלא שנוהל הליך הוכחות, ולא הובעה חרטה.
- 8
- 9 ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, וזאת אף בשים-לב לעובדה, כי
10 באולם לא נמצא הדיונים לא נמצא הורה או בן-משפחה אחר של הנאשם. הנאשם, כך הודגש,
11 מצוי במאסר מיום 02.07.2020, ועבור קטין מדובר בפרק זמן ממש. עוד הודגש, כי אחרי
12 מעצרו של הנאשם, עבר אביו תקופה קשה, וכעת הוא עובר הליך שיקום ממושך בבית
13 לוינסטין, בשל פגיעה מוחית קשה.
- 14
- 15 לטענת ב"כ הנאשם, על אף הכתוב בתסקיר שירות המבחן, קיימים ניצנים של שינוי לטובה
16 אצל הנאשם, וזאת גם בשים-לב להתנהלותו של הנאשם בבית הסוהר.
- 17
- 18 לטענת ב"כ הנאשם, תקופת המעצר מהווה ענישה מרתיעה עבור הנאשם, ולפיכך עתר
19 להסתפק בתקופת המעצר. עוד עתר ב"כ הנאשם, כי לא יושת על הנאשם תשלום פיצוי, וזאת
20 הן מאחר שמדובר בקטין אשר אין בידו לשלם את סך הפיצוי, והן מאחר שאין מסמך מפורש
21 למי יש לשלם את הפיצויים.
- 22
- 23 6. הנאשם עצמו העיד וטען, כי הוא מצר על מעשיו, וכי לא הבין את טעותו עד אשר הגיע לבית
24 הסוהר. עוד טען הנאשם, כי מצבו השתנה, וכי הוא מבקש לסייע הן לאימו, והן לאביו שנדרס,
25 ומאושפז בבית-החולים.
- 26
- 27 7. עוד ובנוסף העיד קצין-המבחן, שהדגיש, שנעשו ניסיונות רבים, במהלך ארבע שנים לרתום
28 את הנאשם לשירות המבחן, אולם ניסיונות אלו לא הצליחו. עוד הדגיש קצין-המבחן, כי הוא
29 לא מצא, כי יש ליתן בעניינו של הנאשם שבפנינו המלצה טיפולית, ולפיכך הוא סבר, כפי
30 שהדבר בא לידי ביטוי בתסקיר, כי יש להרשיעו. קצין-המבחן אישר, כי הנאשם הוא הבן
31 האמצעי מבין שלושה ילדים בגילאים 00-19.
- 32
- 33 8. ראשיתה ואחריתה של ההכרעה בעניינו נטועה בהיותו של הנאשם קטין, הן במועד ביצוע
34 העבירה והן כיום.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

הנאשם הודה ביום 19.11.2020 בעובדות כתב-האישום המתוקן, בעבירה של הצתה, לפי סעיף מס' 448 (א) סיפא לחוק העונשין, וכן בעבירה של החזקה ושימוש, עבירה לפי סעיף מס' 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים. לצד זאת, ציין הנאשם, כי הוא חשב שא' אינו נמצא בבניין המגורים.

בתסקיר המפורט שהתקבל משירות המבחן הומלץ להרשיע את הנאשם, וזאת בשים-לב לחומרת העבירות המיוחסות לו, ונוכח הניסיונות הרבים שנעשו על-מנת לגייס את הנאשם להליך טיפולי משמעותי, ללא הצלחה, ובשל ההתרשמות שירות המבחן מחוסר המוטיבציה לשינוי וטיפול.

על חשיבות תרומתו של שירות המבחן בהליכים כגון דא פסק כב' השופט (בדימוס) י. דנציגר ב-ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד סג(1) 752, פסקה 27:

"...כאשר מדובר בעבריינים קטינים, מדיניות הענישה מחייבת מלכתחילה את בית המשפט להקנות משקל מכריע ודומיננטי לשיקול השיקום. לכן, בהליך שבו שיקולי השיקום והטיפול הם באופן אינהרנטי לב ליבו של העניין, יש לתת משקל יתר להמלצות אנשי המקצוע מהדיסציפלינה הטיפולית...."

נוכח כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירה של הצתה, לפי סעיף מס' 448 (א) סיפא לחוק העונשין, וכן בעבירה של החזקה ושימוש, עבירה לפי סעיף מס' 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

אזכיר, כי בענייננו חל סעיף 24 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול, התשל"א – 1971, אשר מורנו:

"קבע בית משפט לנוער שהקטין ביצע את העבירה והוגשו לו תסקיר של קצין המבחן ותוצאות הבדיקות והחקירות, שעליהם הורה לפי סעיף 22, יחליט על אחד מאלה:

(1) להרשיע את הקטין ולגזור את דינו;

(2) לצוות על אחד או יותר מהאמצעים ודרכי הטיפול המנויים בסעיף

; 26

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

1 (3) לפטור את הקטין בלא צו כאמור".

2
3 ואפנה לדבריו של כב' השופט נ. סולברג ב-ע"פ 2083/20 פלוני נ' מדינת ישראל
4 : (16.06.2020)

5
6 "אשר לסוגיית אי-ההרשעה, אמנם עניינם של קטינים נבחן באופן מקל
7 לעומת עניינם של בגירים, אולם "אין אנו מקבלים את ההנחה כי הכלל הרחב
8 הוא שכאשר מדובר בקטינים נקודת המוצא צריכה להיות טיפול ללא הרשעה"
9 (רע"פ 5228/00 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.06.2001)). יש לבחון
10 כל מקרה לגופו; לעמוד על טיב המעשים וחומרתם, על נסיבותיו האישיות
11 של הקטין, על היקף תהליך השיקום שעבר עד גזר הדין, ועל השפעתה
12 הצפויה של ההרשעה על המשכו". (ההדגשה אינה במקור).

13
14 אדגיש, כי הגם, שלטענת הנאשם הוא חשב שא' אינו נמצא בבית המגורים, הוא הודה
15 בעובדות כתב-האישום המתוקן, ולפיהן "במעשיו המתוארים לעיל, שילח הנאשם אש
16 במזיד בדבר לא לו, וזאת במטרה לפגוע בבטחת דרי הסביבה ולפגוע בבני אדם...." (פסקה
17 10 לכתב-האישום המתוקן), ואידך זיל גמור.

18
19 9. משהרשעתי את הנאשם, אפנה כעת לגזור את עונשו.

20
21 פסיקה עקבית של בית המשפט העליון הדגישה את ייחודיותו של מערך השיקולים, שיש
22 להפעיל ביחס לענישה של קטינים, עת מן העבר האחד קיים צורך במתן משקל יתר לשיקולים
23 אינדיבידואליים ועריכת איזונים ראויים בין שיקולי שיקום ושיקולי הרתעה, כך שתכלית
24 שיקום הקטין תקבל מענה הולם.

25
26 מן העבר השני עמד בית המשפט העליון על כך שקטינות אינה מהווה חסינות, ובמקרים בהם
27 קטין אינו משתף פעולה עם גורמים מקצועיים, ושירות המבחן נמנע מליתן המלצה טיפולית
28 בעניינו של הקטין, ניתן להשית על הנאשם ענישה משמעותית והולמת.

29
30
31 ר' דבריו של כב' השופט (בדימוס) י. דנציגר ב-ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד סג(1)
32 : 752, פסקאות 6-7

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

1 "עם זאת, מערכת השיקולים שיש להפעיל בעת גזירת עונשו של קטין היא
2 שונה וייחודית מזו שיש להפעיל ביחס לעבריין בגיר, כאשר ההתייחסות
3 השונה נגזרת מהוראותיו של חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול),
4 התשל"א-1971 (להלן - חוק הנוער) [ראו למשל: ע"פ 7113/08 פלוני נ' מדינת
5 ישראל (לא פורסם), [פורסם בנבו], 15.12.2008]. כך, בעת גזירת עונשו של
6 קטין, אף אם הורשע בעבירות קשות וחמורות במיוחד, שומה על בית
7 המשפט ליתן משקל יתר לשיקולים אינדיבידואליים הנוגעים לאותו הקטין
8 ולאזן בין שיקולי השיקום לשיקולי ההרתעה [ע"פ 10715/05 הנ"ל].
9

10 שעה שבית המשפט עוסק במלאכת האיזון האמורה בין שיקולי השיקום
11 וההרתעה, נדרש הוא ליתן משקל רב במיוחד לנסיבותיו האישיות של
12 העבריין הקטין, לגילו ולסיכויי שיקומו. חוק הנוער מעניק לבית המשפט
13 מגוון אפשרויות חלופיות לעונש המאסר, אשר יש בהן מרכיב טיפולי
14 ושיקומי דומיננטי. בכך הביע המחוקק את עמדתו לפיה ענישת קטינים
15 תכוון, ככל הניתן, לשיקומו של הקטין במטרה להחזירו לתפקוד נורמטיבי
16 בחברה [ע"פ 4920/01 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 594, 602 (2001)].
17 ביסוד תפיסה זו ניצב הרצון "לאפשר לקטין שסרח לפתוח דף חדש ולנהל
18 חיים נורמטיביים כאזרח מתפקד ושומר חוק, תחת שיעמיק את הידרדרותו
19 אל לב המדמנה העבריינית" [ע"פ 10715/05 הנ"ל, פסקה 4 לפסק דינה של
20 כבוד השופטת ע' ארבל].
21

22 ובהמשך, פסקה 12 :

23
24 "לא נעלמה מעיני אמת המידה המנחה לפיה קטינות אינה מעניקה חסינות
25 מפני ענישה ראויה כשהמדובר במי שביצע פשע חמור. הצורך להגן על
26 הציבור מפני עבריינים אלימים חל גם במקום שמבצע הפשע הוא קטין....."
27

28 כן אפנה לדבריו של כב' השופט י. אלרון בעניין פלוני 2 פסקה 22 :

29
30 "אף לגישתנו, יש בהימנעותו של המערער מלשתף פעולה עם גורמי הטיפול
31 המעורבים בעניינו לאורך שנים, כמו גם בהיעדרה של לקיחת אחריות מלאה
32 ובהתקדמות הדלה במישור השיקומי לאורך מעצרו הממושך של המערער,
33 כדי להצדיק ענישה משמעותית גם מצד שיקול השיקום. בנסיבות עניינו,
34 ייתכן בהחלט שענישת המערער תסייע במניעת פעילות עבריינית מצדו

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

1 בעתיד ובהשבתו לתלם, בבחינת "ענישתו היא שיקומו" (וראו ע"פ 827/14
2 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (21.9.2014))."

3
4 9. בנוסף יש להדגיש, כי הגם שבענייננו לא חל תיקון מס' 113 לחוק העונשין, אין מניעה
5 להתחשב בעקרונות ובשיקולים המנחים בענישה - נהפוך הוא.

6
7 לעניין זה אפנה לדבריו של כב' השופט י. אלרון ב-ע"פ 4074/18 פלוני נ' מדינת
8 ישראל (22.07.2019), פסקה 13:

9
10 "אמנם, בהתאם לקבוע בסעיף 40טו(א) לחוק העונשין הוראות תיקון 113
11 אינן חלות על ענישת קטין, אולם כאמור בסעיף 40טו(ב) בית המשפט רשאי
12 להתחשב בעקרונותיו המנחים של תיקון זה תוך התאמתם לקביעת עונשו
13 של קטין.

14
15 מן הראוי הוא כי "רוחו" של התיקון תחול גם על גזרי דינם של קטינים,
16 באופן שכלל רצוי כי בתי המשפט יתחשבו במידה מסוימת במדיניות
17 הענישה הנוהגת במקרים בעלי נסיבות דומות בבואם לגזור עונשו של נאשם
18 שהוא קטין וכך אף היה נכון וראוי לנהוג לפני התיקון (ראו והשוו: ע"פ
19 5355/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.10.2015); ע"פ 1569/13
20 כריים נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.1.2015))."

21
22 נוכח האמור לעיל, ובהתאם לרוחו של תיקון מס' 113 לחוק העונשין, אפנה לבחון מהם
23 הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, אדרש למדיניות הענישה הנוהגת במקרים בעלי
24 נסיבות דומות למקרה שבפניי, ואבחן לאורה את העונש ההולם למעשיו של הנאשם, בשים-
25 לב לתפיסה המשפטית, לפיה יש לקחת בחשבון בעת גזירת העונש, את היותו של הנאשם
26 קטין.

27
28 10. בענייננו, כאמור כבר לעיל, הורשע הנאשם בעבירת הצתה, שלגביה נקבע בפסיקה ארוכת-
29 שנים של בית המשפט העליון, כי היא אחת מן העבירות החמורות ביותר שבספר החוקים,
30 בשל היותה בעלת פוטנציאל נזק עצום, מעצם טיבה וטבעה, ולא בכדי ראה המחוקק לנכון
31 להציב בצדה עונש מירבי של 15 שנות מאסר.

32
33 אפנה לדברי כב' השופט י. דנציגר, ב-ע"פ 1414/15 מדינת ישראל נ' אלון אבוש פדר
34 15.04.2015, (להלן: "עניין פדר"):

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

"עבירת ההצתה היא מהחמורות שבספר החוקים וזאת לאור הפוטנציאל ההרסני הטמון בה נוכח הסכנה הגלומה במעשה לגופו ולרכושו של אדם. בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתה היתרה של העבירה שראשיתה ידוע אך כיצד תתפשט ומה יהיה היקפה, אין איש יודע, שכן מנהגה של האש להתפשט ללא שליטה, תוך שהיא זורה הרס רב בדרכה [ראו: ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.11.2012) פסקה 3 (להלן: עניין סורי)]. המחוקק ביטא חומרה זו משהעמיד את העונש המרבי לצידה של העבירה על 15 שנות מאסר ו-20 שנות מאסר כאשר היא מבוצעת בנסיבות מחמירות, בין היתר כאשר מטרת ההצתה היא פגיעה בחיי אדם. בהתאמה לכך, גישתו העקבית של בית משפט זה באשר לרמת הענישה בעבירות ההצתה היא כי, ככלל, יש להתייחס בחומרה לעבירה זו ולהשית עונשי מאסר לריצוי בפועל על מבצעי העבירה באופן שיבטא את שיקולי הגמול והרתעת הרבים יחדיו [ראו: ע"פ 3116/13 קבלאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.10.2013) פסקה 9; ע"פ 1846/13 עמאש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.12.2013) פסקה 11]".

וכן לדבריו של כב' השופט י. אלרון בע"פ 2249/18 מדינת ישראל נ' פלוני (11.11.2018):

"בית משפט זה הדגיש לא אחת כי עבירת ההצתה הינה עבירה חמורה במיוחד. זאת, הן בשל הסיכון הגלום בהצתה עצמה, והן בשל העובדה שלא ניתן לשלוט בתוצאותיה (ראו למשל ע"פ 4036/13 מובארכ אמארה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.10.2014))."

בענייננו, בל נשכח, כי לצד עבירת ההצתה, הורשע הנאשם גם בעבירה של החזקה ושימוש.

11. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים מוגנים רבים, לרבות, בערך כבוד-האדם, בתחושת הביטחון האישי, בסדר החברתי ושלוש הציבור, וכן ברכוש ובקניין.

ודוק, ראשית התפתח בין הנוכחים בדירה עימות שכלל צעקות והחלפת מהלומות, שלאחריו עזב הנאשם את הדירה.

מספר שעות לאחר מכן, על רקע העימות, חזר הנאשם לבניין המגורים כשברשותו מיכל שבתוכו חומר דליק, במטרה לשלח אש בדירה. הנאשם עלה לקומה הראשונה של הבניין, שפך את החומר הדליק בכניסה למסדרון חדר המדרגות ועל דלת הדירה, העלה את דלת הדירה באש ונמלט מן המקום. באותה עת ישן א' בדירה, ובבניין שהו אנשים נוספים בדירות שונות.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, עלתה הדירה שהוצתה על-ידי הנאשם באש, שהתפשטה ושרפה גם את ארון ומפסק החשמל בחדר המדרגות ליד הדירה. האש כובתה על-ידי שירותי כבאות והצלה, אשר הוזעקו למקום על-ידי שכניו לבניין של א', שהבחינו בדליקה שפרצה. כל אותה עת, עד הגעת שירותי הכבאות למקום, א' ישן בדירתו.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו נזקי חריכה ופיח בחלקה התחתון של דלת הרב-בריש בכניסה לדירה ובדירה עצמה, וכן נגרמו נזקי פיח כבדים ומרובים בחדר המדרגות של הבניין, וכן נשרף המפסק החשמלי שבקיר הכניסה.

עולה בבירור מן האמור לעיל, כי לנאשם היו הזדמנויות למכביר לעצור את מעשיו בכל רגע נתון מחפץ ליבו, דא עקא, הוא לא עשה כן. נהפוך הוא – הנאשם עשה כל שלא ידו על-מנת שמעשה ההצתה יצלח. הנאשם חזר לבניין המגורים כשברשותו מיכל שבתוכו חומר דליק, במטרה לשלח אש בדירה, עלה לקומה הראשונה של הבניין, שפך את החומר הדליק בכניסה למסדרון חדר המדרגות ועל דלת הדירה, העלה את דלת הדירה באש, ועזב את המקום מבלי להודיע על כך לאיש.

בנוסף, גם אם במבחן התוצאה לא נגרם נזק נוסף מלבד נזק ממוני, הרי שאין לתוצאה מבורכת זו כל קשר להתנהגותו והתנהלותו של הנאשם. בהתאם לפסיקה אליה הפנית לעיל, "טבעה של הצתה שראשיתה ידוע, אולם כיצד תתפשט ומה יהיה היקף הנזק הכרוך בה הוא עניין שת המצית, בדרך כלל, אין שליטה עליו". הדברים אמורים מקל וחומר בשים לב לשעת הבוקר המוקדמת בה בוצעה העבירה, וכן למיקום מעשה ההצתה – בבית מגורים.

12. מידת העונש בעבירות ההצתה תלויה בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה, וכך נקבע בעניין פדר:

אף על פי כן, מעיון בפסיקה עולה כי טווחי הענישה שנקבעו בפועל בעבירות הצתה לסוגיהן אינם אחידים, הואיל ובמסגרת שיקולי הענישה על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לתוצאות המעשה, לפוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולרכוש הגלום במעשה ההצתה, לתכנון המוקדם ולעברו הפלילי של מבצע העבירה במקרה הקונקרטי [ראו: ע"פ 10221/06 ג'ורן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.1.2008) פסקה 28; עניין סורי פסקה 6]. אולם, נראה כי במהלך השנים האחרונות מסתמנת מגמת החמרה מסוימת ברמת הענישה ובית משפט זה אף הביע דעתו לאחרונה

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

בדבר הצורך בהחמרה שכזו לאור השיקולים שהוזכרו מעלה [ראו: ע"פ 5960/13 מדינת ישראל נ' עון, [פורסם בנבו] פסקה 9 וההפניות שם (23.4.2014); ע"פ 787/12 שאול נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.4.2013)]. יחד עם זאת, בנסיבות מיוחדות מצא בית המשפט להשית עונשים קלים יותר ממדיניות הענישה הנהוגה. זאת, מאחר וקיימת הבחנה בין הצתה אחת לאחרת ולא מן הנמנע שהעונשים שיושטו בגין אותה עבירה יהיו שונים בהתאם לשונות נסיבות ביצוע העבירה ומבצעה [ראו למשל: עניין סורי; ע"פ 1727/14 מימון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.1.2015) פסקה 9; ע"פ 4036/13 אמארה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (5.10.2014)].

בנוסף אפנה לדבריו של כב' השופט ג. קרא ע"פ 6326/17 פלוני נ' מדינת ישראל (03.12.2017):

"...מנעד הענישה בעבירות ההצתה הוא רחב ובקביעת מידת העונש בכל מקרה ומקרה יש לקחת בחשבון את תוצאות המעשה, את מידת הסיכון שנשקפה בעטיו לחיי אדם ולרכוש, את קיומו או העדרו של תכנון מוקדם ואת עברו הפלילי של הנאשם (ע"פ 4006/12 מלאך נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.2.2013))."

באי-כוח הצדדים הפנו לפסיקה רלוונטית, והגישו לעיוני אסופה נרחבת של פסיקה הן מבית המשפט העליון והן מבתי המשפט המחוזיים.

עולה בבירור, כי קיים מנעד רחב ביותר של פסיקה באשר לענישת קטינים בעבירות האמורות. מחד-גיסא, קיימת פסיקה שבה הסתפקו בתי המשפט בהטלת עונשי מאסר מותנים, וכן עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ומאידך גיסא, קיימת פסיקה, שבה עמדו בתי המשפט על-כך שלא ניתן להימנע בעבירה מסוג זה מלהטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

וראו דבריו לדבריו של כב' השופט ג. קרא ע"פ 6326/17 פלוני נ' מדינת ישראל (03.12.2017):

"אין חולק כי עבירת ההצתה היא עבירה חמורה הנושאת בצידה עונשים לתקופות מאסר ארוכות, בייחוד כך על פי סיפת הסעיף, שבה הורשע המערער, ועניינה במי ששילח אש בדבר לא לו במטרה, בין היתר, לפגוע באתר טבע או בצמחייה והעונש בצידה הוא עשרים שנות מאסר. ככלל, בעבירות ההצתה לסוגיהן, לרבות בחלופה המחמירה פחות שברישת הסעיף, נהוגה ענישה ממשית של מאסרים בפועל לריצוי מאחורי סורג

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

1 ובריה כביטוי לסיכון הרב הגלום בה לחיי אדם ולרכוש לנוכח הקושי לשלוט
2 בהיקף הנזקים שהיא עלולה לגרום (ע"פ 8659/13 אלמליח נ' מדינת ישראל
3 [פורסם בנבו] (14.5.2014), ע"פ 4761/15 ג'ורבאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]
4 (23.11.2015), ע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (להלן: עניין
5 פלוני) (7.3.2017)). עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות הוטלו על מי
6 שהורשעו בעבירה זו, במקרים חריגים שהצדיקו זאת לנוכח שיקולי שיקום
7 משמעותיים (ע"פ 1951/14 מקונן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.2.2015)
8 ואלו הם פני הדברים גם בפסקי הדין שהוגשו לעיונו מטעמו של המערער
9 (ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.11.2012), ע"פ 8501/09
10 בוכרע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.8.2010))."
11

12 13. קראתי את הפסיקה אליה הפנו הצדדים.

13
14 ב"כ המאשימה, כאמור כבר לעיל, הפנה לעניין פלוני 1, שם אישר בית המשפט העליון עונש
15 מאסר בפועל של 18 חודשים, בגין עבירות של קשירת קשר לבצע פשע, חבלה במזיד והצתה.
16 כן הפנה ב"כ המאשימה לעניין פלוני 2, שם אישר בית המשפט העליון עונש של 27 חודשי
17 מאסר בגין עבירת הצתה בבניין מגורים. הנאשם צירף להליך שלושה תיקים נוספים, אשר
18 כללו עבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, החזקת סכין שלא כדין, ועבירה של
19 תגרה במקום ציבורי.

20
21 מן הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עולות נסיבות חמורות מן הנסיבות אשר
22 מתוארות בכתב-האישום בענייננו.

23
24 מנגד, לאורכה ולרוחבה של הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם עולה, כי גם בהן
25 הנסיבות שונות בתכלית מאלו שבענייננו של הנאשם שבפניי, לרבות תסקירים
26 חיוביים והיעדר עבר פלילי.

27
28 ב"כ הנאשם הפנה ל- ת"פ 1540-03-19 מדינת ישראל נ' פלוני (22.09.2019), שם
29 הורשע הנאשם בעבירת הצתה, ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר
30 על-תנאי, ופיצוי למתלוננת בסך 1,000 ₪.

31
32 כמו-כן הפנה ב"כ הנאשם ל-ת"פ 45517-09-13 מדינת ישראל נ' פלוני (06.10.2015),
33 שם הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה והצתה, וכן צורף להליך תיק נוסף הכולל
34 שני אישומים של גניבה וקבלת דבר במרמה, ונגזרו עליו עונשי מאסר מותנים.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

1
2 עוד הפנה ב"כ הנאשם ל-ע"פ 2166/18 פלוני נ' מדינת ישראל (17.05.2018), שם קיבל
3 בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם והטיל עליו 6 חודשי מאסר לריצוי
4 בעבודות שירות, חלף 9 חודשים שגזר עליו בית המשפט המחוזי בגין עבירת הצתה,
5 וזאת גם בשים-לב לעקרון אחדות הענישה, וחלקו הקטן יחסית של הנאשם בביצוע
6 העבירה, גילו הצעיר, נסיבות חייו הקשות, והעדד עבר פלילי.
7
8 עוד ובנוסף הפנה ב"כ הנאשם ל-ע"פ 2196/06 פלוני נ' מדינת ישראל (27.09.2006),
9 שם נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירת הצתה, ונגזרו עליו 21 חודשי מאסר,
10 מתוכם 12 לריצוי בפועל.
11
12 בענייננו, מחד גיסא, במעשה ההצתה לא גרם הנאשם לנזקי גוף, מאידך גיסא, בל נשכת, כי
13 כעולה מעובדות כתב-האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, הוא ביצע את עבירת ההצתה על
14 רקע העימות, אשר אירע מספר שעות קודם. כמו-כן, סבורני, כי, כטענת ב"כ המאשימה,
15 למעשיו של הנאשם קדמה מידה מסוימת של תכנון מוקדם, עת הוא שב לדירה, לאחר שעזב
16 אותה מספר שעות קודם.
17
18 בנוסף, וזה העיקר, מעשה ההצתה בוצע בבניין מגורים, בלב אזור מאוכלס, ובשעה בה ברור,
19 כי אנשים שוהים בבניין. עולה מעובדות כתב-האישום המתוקן, כי לבניין נגרם נזק רב, וברי,
20 כי רק פסע היה בין נזק זה לאבדות בנפש.
21
22 בנוסף, כאמור כבר לעיל, יש ליתן את הדעת לכך הנאשם עשה כל שלאל ידו על-מנת שמעשה
23 ההצתה יצלח, הנאשם חזר לבניין המגורים כשברשותו מיכל שבתוכו חומר דליק, במטרה
24 לשלח אש בדירה, עלה לקומה הראשונה של הבניין, שפך את החומר הדליק בכניסה למסדרון
25 חדר המדרגות ועל דלת הדירה, העלה את דלת הדירה באש, ועזב את המקום מבלי להודיע
26 על כך לאיש.
27
28 עוד ובנוסף, יש להתחשב גם בעקרון ההרתעה בעבירות בהן הורשע הנאשם, ובצורך ההולך
29 וגובר למגרן, שעה שמעשים אלו הופכים ל"מכת-מדינה", ועל הנאשם להבין, כי הדרך בה
30 הוא בחר היא דרך חתחתים, שעלולה להובילו לדרך ללא מוצא, ועל מסר זה לעבור גם הלאה.
31 תסקיר שירות המבחן, אשר פורט בהרחבה בפסקה 3 לעיל, מדבר בעד עצמו, ודומה, כי גם
32 אליבא דהתרשמות קצין המבחן עצמו, אשר אף העיד, כאמור לעיל עולה, כי הנאשם זקוק
33 לגבולות חיצוניים ברורים לשם הפנמת המותר והאסור בכל הקשור להתנהגות עוברת חוק,
34 מתוך תקווה שבמסגרת הכלא יינתן טיפול שיסייע בהפנמת גבולות החוק.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

1
2 כעולה מתסקיר שירות המבחן, בשים-לב לניסיונות הרבים שנעשו על-מנת לגייס את הנאשם
3 להליך טיפולי משמעותי בשירות המבחן כולל שילובו של הנאשם במעון נעול ללא הצלחה
4 ובשל ההתרשמות מחוסר המוטיבציה לשינוי וטיפול, לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו של
5 הנאשם. עוד ובנוסף המליץ שירות המבחן להרשיעו, וזאת גם בשים-לב לחומרת העבירות
6 המיוחסות לנאשם.

7
8 עוד אציין, כי בהתאם לגיליון המרשם הפלילי, ולעולה מתסקיר שירות המבחן, לנאשם נפתחו
9 עד כה 42 תיקים במשטרה. בתאריך 19.07.2020 נגזרו על הנאשם, בגין עבירות שוד, החזקה
10 ושימוש בסמים, מאסרים מותנים, וביום 17.12.2020 נגזרו על הנאשם מאסרים מותנים
11 נוספים בגין עבירות של שוד מזויין, החזקה ושימוש בסמים.

12
13 לצד זאת, יש להביא בחשבון את הודאתו של הנאשם במיוחס לו בכתב- האישום המתוקן,
14 בהזדמנות הראשונה, מבלי שיהא צורך בקיום הליך ראייתי ותוך חיסכון בזמן שיפוטי יקר.
15 בנוסף, סבורני, כי יש ליתן את הדעת, לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, עת מדובר בנער כבן
16 17.5, אשר כעולה מתסקיר שירות המבחן, בן להורים גרושים מזה כ-שנים, אשר אין לו
17 קשר רציף עם אביו. עוד עולה מן התסקיר, כי האם והילדים, טופלו בעבר במקלט לנשים
18 מוכות על רקע שימוש האב בסמים, והפעלת אלימות פיזית ונפשית מצידו כלפי הנאשם, אימו
19 ואחיו.

20
21 לכך יש להוסיף את התאונה, בה נפגע אביו של הנאשם, ודומני, כי האירועים האמורים,
22 נותנים את אותותיהם בנאשם מידי יום ביומו.

23
24 לא נעלמו מעיניי, לא דבריו של הנאשם בפניי, ולא חוות-דעתו של העובד-הסוציאלי המטפל
25 בבית-הסוהר "אופק", ולפיה הנאשם משולב במסגרת חינוכית, משמש כאסיר חוליה, ומצוי
26 בקשר מעקבי על-פי הצורך עם עובד-סוציאלי באגף.

27
28 21. נוכח כל האמור לעיל, עת מן העבר האחד, אין בידי להתעלם מן האמור בתסקיר שירות
29 המבחן, לפיו הנאשם לא נטל חלק בהליכים טיפוליים ושיקומיים שונים בעניינו, בשים-לב
30 לחומרת העבירות מושא כתב-האישום המתוקן שבפנינו, והצורך בהרתעתו של הנאשם,
31 סבורני, כי על עונשו של הנאשם לכלול מאסר בפועל.

32
33 לצד זאת סבורני, כי הגם שבעניינו מדובר בתהליך סיופי, יש להתמיד בניסיונות לשקם את
34 הנאשם, ולעשות כל שלאל ידינו על-מנת לשלבו מחדש בחברה, וזאת הן בראי טובתו של

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17252-07-20 מדינת ישראל נ' ט' (קטין)

הנאשם, והן בראי טובתה של החברה כולה, עת היא עשויה לזכות באזרח שומר-חוק נוסף בין שורותיה.

באיזון הנסיבות והנתונים המפורטים לעיל, אני קובע, כי העונש הראוי במקרה שלנו הוא עונש של 18 חודשי מאסר, בניכוי ימי המעצר בהם נשא הנאשם עד כה מכוח המעצר עד תום ההליכים אשר הושת עליו, החל מיום 02.07.2020.

עוד ובנוסף, נוכח התוצאה אליה הגעתי, סבורני, כי אין להשית על הנאשם פיצוי כספי כבקשת המאשימה, וכך אני מורה.

22. אשר על כן אני גוזר על הנאשם :
א. מאסר למשך 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו החל מיום 03.03.2020.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שיופעל במידה והנאשם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו, עבירה של הצתה או ניסיון להצתה או עבירת החזקה ושימוש בסמים.

המזכירות תשלח עותק מגזר-הדין לשב"ס ולשירות המבחן לנוער.

ניתן היום, י"ג אדר תשפ"א, 25 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

סארי ג'יוסי, שופט